

en anden Ulempe ved den nu gjældende Fattiglovgivning; det er den, at der aldeles ikke gjøres nogen Forskjel paa den værdige og den uværdige Trængende. Dette er efter min Mening en overordentlig stor Ulempe, og jeg troer, at den paa en hensigtsmæssig Maade vil kunne afhjælpes. Man har vel nu begyndt at indrette Tvangsarbejdsanstalter i Communerne; men ogsaa her blander man moralsk Fordærbe sammen med værdige Trængende, med Folk, som uden egen Brøde ere kastede i Armodens Favn, og jeg skulde navnlig henlede Opmærksomheden paa, at da Staten tager sig af Forbrydere og overtager deres Forsørgelse, saa forekommer det mig, at det vilde være helst, om Amtene s. Ex. overtog Forsørgelsen af de moralsk Fordærbe. Jeg indrømmer, at det vil være overordentlig vanskeligt at skjelne imellem den værdige og den uværdige Trængende; det kan gjerne være, at der i saa Henseende vil optaarne sig ikke saa Vanskeligheder, men jeg troer dog, at Forholdet maatte kunne ordnes omtrent paa denne Maade. Jeg skal endelig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa noget endnu langt vigtigere, end hvad jeg allerede har nævnt; det er Opdragelsen af de uhykkelige Børn, som uden Forsørgere ere kastede ind i Livet eller i alt Fald ere kastede ind i Livet med Forsørgere, som de helst maatte undvære. Disse Børn blive nu opdragne af Kommunen, det vil sige, de blive satte i Pleie, ikke efter Licitation, det er jo nu forbudt — jeg troer ved en Cancellistivelse eller et ministerielt Circulaire —, men de blive dog udsatte saaledes, at der tages meget Hensyn til, at de blive opdragne for den billigste Pris. Det er nhlig sagt her i Salen og sagt, som det forekommer mig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix), at Børn ikke vare Foreldrenes Eiendom alene, men at de ogsaa tilhørte Samfundet. Naar denne Paastand holder Stik, og jeg kan ikke Andet end indrømme, at jeg finder den fuldkommen gyldig, maa jeg da ikke, mine Herrer! spørge: Er det en værdig Maade at opdrage Børnene paa, saaledes som det nu steer, vilde det ikke være rigtigt at sette dem ind i gode Anstalter fra den tidligste Ungdom? Man vilde sikkert paa denne Maade

befrie Staten fra mange Forbrydere, som det efter den nuværende Opdragelsesmaade ikke er muligt at befrie den for, og ligeledes at befrie Fattigvæsenet for mange, som nu falder det til Byrde. Jeg skal i Henhold til, hvad jeg saaledes har udsat, tillade mig at spørge:

„Erkjenner den høitagtede Indenrigsminister Nødvendigheden af, at alle Lovbestemmelser, vedrørende Fattiglovgivningen, samles under Eet, og er Ministeren betænkt paa at foretage Skridt i Retning heraf, eller har den høitagtede Minister til Hensigt i en nær Fremtid at fremkomme med Forslag til en Omordning af hele den nugældende Fattiglovgivning?“

Indenrigsministeren: Jeg har været Noget i Tvivl om, hvorvidt det første Spørgsmaal, som blev rettet til mig, skulde forstaaes saaledes, om jeg vilde være betænkt paa at tilveiebringe en Samling af de nugældende Lovbestemmelser, ledsaget af en Veiledning til deres rette Brug, eller om det var den ærede Forespørgers Mening, at der skulde tilveiebringes en ny Lov, som i sig optog alle de nugældende Lovbestemmelser angaaende Fattigvæsenet. Dersom jeg har forstaaet den ærede Forespørgers ret, er det nærmest det Sidste, han har havt for Øie; men det forekommer mig, at vi noksom have Erfaring for, at man ved at forsøge paa at codificere de ældre spredte Lovbestemmelser i Virkeligheden kommer til det Samme som at give en ny Lov. Dersom altsaa virkelig den første Deel af Forespørgslen skulde forstaaes paa den af mig angivne Maade, saa forekommer det mig egentlig, at der kun er eet Spørgsmaal i Forespørgslen; thi for mig staaer det som utvivlsomt, at det vil føre til eet og samme Resultat, enten jeg vil forelægge en ny samlet Lov angaaende Fattigvæsenet, eller jeg vil forelægge det ærede Thing en Codification af de nugældende Bestemmelser, som ere spredte i forskellige Forordninger, altsaa samle disse i een Lov. Den ærede Forespørgers gjorde selv opmærksom paa, at der haves idetmindste een, og jeg troer endog, at jeg kan sige flere, brugbare Veiledninger til Afgjørelse af Fattigforsørgelsesspørgsmaal. Der er deriblandt een, som jeg i dette Dilett hol-